

Република Србија
Врховни касациони суд
Кзз 1029/2015
08.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.П., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.П., адвоката Љ.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 530/14 од 06.04.2015. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 141/2015 од 11.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 08.12.2015. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.П., адвоката Љ.Р., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 530/14 од 06.04.2015. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 141/2015 од 11.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 530/14 од 06.04.2015. године, окривљени Н.П. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од два месеца и истовремено је одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом оштећена Д.Д. упућена је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева док је окривљени обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 4.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 68.977,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 141/2015 од 11.08.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Зрењанину К 530/14 од 06.04.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Н.П., адвокат Љ.Р., због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. и члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, односно да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и да истовремено одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.П., адвоката Љ.Р. је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП наводима да окривљеном оптужним предлогом јавног тужиоца није стављено на терет облик непрописне вожње која се огледа у радњи непрописног заустављања бицикла, за коју је оглашен кривим.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, како јавни тужилац на главном претресу одржаном дана 06.04.2015. године извршио измену поднетог оптужног предлога Кт 720/2012 од 06.02.2013. године на тај начин што се у 11 реду диспозитива оптужног акта иза речи "окривљени" додају речи: "а који се након извршене радње скретања удесно зауставио на коловозу", за коју радњу је правноснажном пресудом и оглашен кривим, то, по оцени Врховног касационог суда, постоји објективни идентитет између оптужбе и пресуде.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује навод из захтева браниоца окривљеног да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

Побијајући наведене правноснажне пресуде због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву не указује које законске одредбе је суд повредио када је донео одлуку о обавезивању окривљеног, који је оглашен кривим да је починио кривично дело у питању, на плаћање трошкова кривичног

поступка, а из образложења захтева и навода да је окривљени студент, то јест издржавано лице, те да би плаћањем ових трошкова било доведено у питање издржавање истога, због чега га је требало ослободити од дужности да накнади трошкове кривичног поступка, по налажењу Врховног касационог суда произилази да се захтевом оспоравају чињенице везане за платежну способност окривљеног.

Како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, као ни битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП не представљају законске разлоге у оквиру повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.П., није упуштао.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.